

Szerkesztőség iroda:
Csik-Szereda
Györgyjakab Márton
könyvkereskedése
nová
a lap szellemi részét illető
közlemények,
előfizetési pénzek és hír-
dotások küldendők.

CSIKI LAPOK

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETI LAP.
MEGJELENIK MINDEN SZERDÁN.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt.
(Félévre) 6 frt.
Félévre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.
Hirdetési díjak
a legolcsóbban számítanak
Bélyegdíjért külön minden
beiktatásnál 30 kr.
Nyitott cikkeket
soronként 10 kr-ért közöl-
tetnek.

Felelős szerkesztő: Dr. Bocskor Béla.
FŐMUNKATÁRSÁK: Hechschild Lajos Gyergyóban.

Kiadó tulajdonos: Györgyjakab Márton.
Embery Árpád Udvarhelymegyében.

Baross és a székelyföld.

— Viszhang a „Székely Nemzet” cikkére. —

A választás közeledik, mert a „Székely Nemzet” című újság tele van a budapesti emberek rajongó szeretetével a székelyek iránt. Egyszerre csak mi székelyek borzasztóan dédelgetett és felkapott emberek lettünk. Csak olvassa el bárki is a Székely Nemzet 184-ik számát, és abban egyszerre két ember is, két külön cikkben áradozik a székelyek mellett. Az egyikben dr. Kern Ti-vadar árulja mély tudományát; a másikban pedig Beksics Gusztáv, a székelyek legnagyobb hangu támogatója íti a dobos hangot, hogy a székelyföld mennyire drága gyöngye a magyar államnak.

Vajjon mit akarhatnak ezek a budapesti urak? E kérdésre a lapok hasábjain nem felelhetünk, mert akkor politikai fejtegetésekbe is kellene bocsátkoznunk. De midőn a brassó — háromszéki vasút megnyitása alkalmából Beksics Gusztáv azt melengeti fel, hogy a kormány és Baross minő előnyöket nyújtottak és pláne a jövőben fognak nyújtani a székelyföldnek, akkor nekünk, a székelyföldön lakó székelyeknek, nem szabad kitérnünk e kérdések legalább közgazdasági oldalát tekintetben az igazság kimondása elől.

Azt mondja Beksics, hogy a székelyföldet pusztulni hagyni annyi, mint eltérni a magyar állameszme legerősebb oszlopainak dűledezését, s hozzáteszi, hogy ez nem kortes-jelszó most a választások küszöbén, hanem nemzeti jelszó. Nő, ugyan nézzük,

hogy éppen a brassó — háromszéki vasút megnyitása alkalmából helyin van-e e szó — dicsekvés? Bismarjünk, hogy Háromszék-megye közgazdasági előmenetelére nézve nélkülözhetlen volt a most megnyitott vasút. De vajjon ennek létesítését ki vitte keresztül? Sem Baross, sem a kormány e vasút segélyezésére nem adott többet, mint amennyit a viczinális vasúttörvény, a kereskedelmi miniszter kötelességeként ír elő. A nagyobb és lényeges pénzátalozatot maga Háromszék-megye lakossága hozta, amennyiben óriási pótdótot vetett ki e vasút tőkájének előállítására végett.

A mi az építési tőkéhez még ezután is hiányzott, azt előállította egy külföldi bankház. Ha tehát van érdeme valakinek e vasút létesítéséből, az nem lehet más, mint maga a háromszéki nép, mely eléggé tapasztalta, hogy ha önmaga nem segít magán, mások ugyan szóbeszédnél többet érdekében nem tesznek semmit; — másodsorban pedig az érdem pálmája csakis azon külföldi bankháznál, mely milliókat fektetett e vasútba csak azért, mert bizott Háromszék-megye vidékének gazdag természeti kincseiben, és az oda való székely nép életrevalóságában, hogy ezek összműködéséből kifejlődik majd az a közgazdasági előhaladás, melynek magvai megváltak a viléken s a melynek fokozódásából, befektetett tőkájének kamatoztatását reméli.

A kormány pedig mit tett? A törvény által előírt viczinális vasúti segélyt adta, de ezt sem ingyen, vagy ajándékképpen, hanem előbb érte bírság ellenértéket kötött ki. A

foralmi eszközök értékét lefizette, de az érték szállítható új kocik helyett előállított más vonalakról küldött és alig használható rozszant kocikat. Az újszólván ingyenessé vált postaszállítást 90 évre biztosította magának, pedig egy ilyen nagy vidék postaszállítványaiért tetemes összegeket szed be a postakincstár a maga részére.

Hol van tehát a kormány az az „külön politikája”, melyet Beksics alkalmazni látott a székelyföldön, éppen úgy, mint a történelem szerint Róma tett kedvező provinciáival? Ha kézzel akarjuk megfogni azt a hírhedt közgazdasági támogatást, ipari fejlesztést és a székelyek felőli gondoskodást, nem találunk mást, mint Beksicsnek fantáziából írt cikkeit.

Igy állván a dolgok, a háromszéki vasúttak megnyitása alkalmából is, mindenkinek, de nekünk csikiaknak is azt a tanulságot kell levonnunk, hogy velünk, székelyekkel legutóljára gondol úgy a kormány, mint a társadalom; hogy továbbá szegénységünkön és közgazdasági hátramaradottságunkon csak magunknak kell magunkon segíteni, nemkülönben, hogy nem minden szóbeli és fővárosi ígértet kész arany pénz, és hogy végül bajainkat és nyomorúságainkat azért nem hiszik fent, mert nem mi magunk tolmácsoljuk és adjuk elő s nem egész határozottan és követelődleg.

Éppen ezért legyünk óvatosak a mások szavainak mérlegelésében, bizzunk önerőnkben és csakis arra támaszkodjunk.

A „CSIKI LAPOK” TÁRCZÁJA.

A csiksomlyói főgimnázium ifjúságának ünnepe.

— Kérlek egy szóra!
— Nem érek rá.
— Pedig fontos mondani valóm lenne.
— Majd máskor; most sietek, mert Somlyóra készülök.

— Somlyóra? Hiszen én is oda készülök.
— Szervusz.
— Isten áldjon.

Már napok óta ilyen s ezekhez hasonló párbeszédet hallottunk s ezekből következtettük, hogy a csiksomlyói főgimnáziumi ifjúság táncmulatsággal egybekötött színelőadása igen látogatott lesz. S valóban nem is csalatkoztunk, mert a múlt hó 25-én, Szent Katalin napjának estéjén, olyan közönség gyűlt össze Csiksomlyón a volt székház nagytermében, mely úgy számban, mint intelligenciájára nézve ritkítja párját. Jelenvolt ott a vármegye színe és java, mintegy bizonyítani akarván, hogy azon új irányzattal, melynek ívállmai a gimnáziumra nézve most kezdődő új érában már is érezhetők, teljesen egyetért.

Ismeretes dolog, hogy a kisebb helyeken levő középiskolai ifjúság fejlődése és képzettsége, az elméleti oktatás bármily kitűnő legyen is, kisebb-nagyobb mértékben egyoldalú, mert az ifjúság nagyobb részének nincsen kellő tere a társadalmi ismeretek megszerzésére.

A főgimnázium derék igazgatója és jeles tanári kara megtalálta az arkánomot e baj ellen, midőn alkalmat ad az ifjúságnak a nagy közönséggel való ismerkedésre, miáltal az említett társadalmi ismeretek legkönnyebben és legbiztosabban megszerzeshetők.

De nini, most veszem észre, hogy nagyon eltértem tudósítói tiszteltől, rámenvén az elmékedések szélesen kiterjedő mezejére, hol pedig a riporternak nem igen szabad kalandoznia.

Tehát a dologra.

A minden tekintetben sikerült estély színelőadással kezdődött. Színtre került Szigligetinek mulatságos 3 felvonásos vigjátéka: Liliomfi.

„Liliomfi” töröl metszett alakjai a hivatott erőket is megpróbálják s éppen ezért csak mérsékelt reményekkel néztünk az előadás elé, s öszintén be kell vallanunk, hogy alaposan csalódtunk, mert az előadás olyan kerekded, olyan ügyes és szabatos volt s minden tekintetben oly színvonalon állott, mely a fokozottabb mértékű igényeket is teljesen kielégítette.

A nő szerepeket Lakatos Mihályné (Kamilla), Sprencz Helén (Mariska), Balázs Ottilia (Szomszédasszony) és Nagy S. Erzsébet (Erzsébet) voltak szívesek elvállalni. A három első, kik már többször szerepeltek a világot jelentő deszkákon, a többiek már megszokott precízióval oldották meg feladatukat. Nagy S. Erzsébet, ki tudomásunk szerint, most először működött közre nagyobb szabást darabban, oly jártasságot tanúsított, mely méltán meglepte a hallgatóságot. A fülig szerelmes Erzsébet oly kedvesen alakította, hogy teljesen kiérdemelte a zajos tapsokat, melyekből azonban a három előbbinek is bőven kijutott.

A figyelmes rendezőség a női szereplőket szép virágcsokrokkal tüntette ki.

Dobos András, a pedáns és szörszálhagógató Szilvai professzor szerepét oly élethűen ábrázolta, hogy, a mint halljuk az igazi professzorok most már kollegának szólítják.

Bedő Sándor mint Liliomfi hosszú és nehéz szerepében mind végig derekasan megállotta helyét.

Lakatos Kálmán (Szellemfi) jóízű mókáival folyton derűtségben tartotta a közönséget, — megjelenései alkalmával, — különösen a fiatalabb nemzedék harsogó kacajjal üdvözölte.

Becze Imre (Swarcz) a gazdag pesti fogadóst és Lázár Miklós (Adolf) a kikoszarozott kéroit talpraesetten mutatták be.

Nem maradt hátrább Dulinszky J. sem, ki a Kányai szerepével küzdött meg diadalmasan.

Kedves József törölmetszett ügyes pincér volt s teljesen rászolgált a Kányai uram leányának szeretetére.

Czikó István és Balázs Károly kis szerepeikben hatatosan működtek közre.

Ha az elmoudottakhoz hozzászámítjuk a kitűnő maszkirungot, a pontos jelenéseket és a kiválóan dicséretre méltó szereputadást előttünk fog állani egy sikerült összevágó előadás képe, mely teljesen kielégítette a nagyszámu közönséget.

Előadás után tánc következett: És minő tánc? Ilyent talán sohase láttak a régi székház nagytermének sok mulatságot átélő falai. A sok tapsot kapott aktorok itt ismét megmutatták, hogy a bálterem sima parkettján is derekasan megállják helyüket s ezen feladatuk megoldásában lelkesen támogatták őket csillogó szemű kollegáik. Sem a nagy hőség, sem a rengeteg por nem szolgáltak akadályul jártak a tánczot lankadatlanul, folyton fokozódó jókedvvel a késő hajnalig. A jelenvolt hölgyeknek semmi panaszuk nem lehet a jövő gavalléjaival szemben.

Mulasztást követnék el, ha e helyről is közönséget nem mondanék a derék rendezőknek név szerint Szász Károly, Haydn Hugó és Fülöp Árpád tanároknak, kiknek fáradságát egyébiránt a legteljesebb siker koronázta.

Mikor e sorokat bevezetem, a redakció előtt a következő párbeszédet hallottam

— Kérlek egy szóra.
— Halljuk, most már ráérek.
— Nem tudod mikor lesz Somlyón mulatság?
— Bizonyosan nem tudom, de úgy hallottam, hogy a farsangon ismét rendeznek egyet.
— Én el fogok menni.
— Én is.
— Pá, kedvesem!
— Isten áldjon! Tehát elmegyünk.
— El.

Természetes, hogy én is ott leszek.

Babilás.

A tanítók társadalmi helyzete.

(Felolvasva a csikmegyei tanító-egyesület csiki főkkörének f. évi november hó 20-án Csik-Delnén tartott gyűlésében.)

(Vége.)

Midőn ezen dolgok felett eltűnődtem, sokat gondolkodtam arról is, hogy vajjon mik lehetnek az okai ez állapotnak? Azon reményben, hogy a mélyen tisztelt gyűlekezet türelmével nem élek találgatásosan vissza, tépelődésem eredményét is felsorolom a következőkben.

Ime az okok:

1. A régi slendrián. A tanítók alantós társadalmi helyzetének oka részben, még a régi időkben gyökerezik, mikor a tanítókat még a kétes existenciák közé számították, — midőn e magasra pályáztalan munkásai nagyobb részben a kicsapott deákok, a dologtalan mesterlegények és a kiszolgált bakakaplások sorából kerültek ki. Ezeknek áldástalan működése némileg még mai korra is visszaveti árnyékát. Ezen ok azonban ma már színfőben van, mert a tanítói palástot nagyrészt tanult és hivatott munkások hordják vállukon, kik a jól teljesített kötelesség tudatában emelt fővel jelenhetnek meg a társadalomban.

2. A z anyagi helyzet. Régi közmondás: Ruha tisztesség, pénz becsület. — Az ezen pár szóban kifejezett elv még ma is uralkodik, és a mostani korban talán még inkább, mint valaha. A kedvező vagyoni helyzet ama támpont, melyből mozgatható és némelykor ki is mozdítható a világot. Ha vagyoni van, akkor tekintély is van. De hát honnan szerezhetné a jómórbor tanító a vagyont, hiszen csekély fizetése alig elég a mindennapi megszerzésére. Akiknek az eldők révén e nevetségesség gerendárum nem jutott osztályrészül, azok aligha fognak valaha szert tenni a vagyoni névre. A szegény irnokok — a Sanyaró Vendélek — kiknek az új kválifikációs törvényben képzettségi fokuk mértékül 4 osztály végzése van megadva 600—700 frtos fizetéssel kioldódnak, a tanítók — ez Éhös Pétörök — kiknek legalább is kétannyt kell tanulni, félannyi javadalmazással nyomorognak. Az előbbiekre számára a magasabb fizetés és a fokozatos előléptetés már kilátásba van helyezve; az utóbbiak még csak a 400 frtos minimumra sem tarthatnak számot, mert azt magasabb állami érdekek akadályozzák. Szóljak-e a nyugdíjról? Talán ne, hiszen csekély számmal amúgy sem tudnám lefujni a már megkésztett nyugdíjavaslattól azon vastag porréteget, a mely a tisztelt ház zöld asztalán 6 hónap óta belepte.

3. A felügyeleti rendszer. A félreértések kikerülése végett előre is kijelentem, hogy ezen cím alatt nem a tanfelügyelőségekről akarok szólni, mert ezeket a czélszerű ellenőrzés, a helyes tanügyi adminisztráció és a tanítók érdekében is helyeseknek, munkálkodásukat tekintve, üdvöseknek és czélszerűeknek tartom, nemcsak fenntartásukat, de kibővítésüket, megismosodásukat őszinte szívvel óhajtom; — de szólok a közvetlen felügyeleti közegekről: az iskolaszékekről. És itt is kivétel tesztek, mert a nagyobb városokban és oly központokon, a hol az iskolaszéki tagságra alkalmas egyének találhatók, az iskolaszékek szintén üdvösen működnek, de ilyen hely aránylag nem sok van, a községek legnagyobb részében azonban ezen rendszer nem vált, be s azért megváltoztatásáról már magasabb körökben is gondolkoznak. Az iskolaszékekről szóló törvények és idevonatkozó rendeletek széles hatáskörrel és igen fontos jogokkal ruházták fel az iskolaszékek tagjait. A ki azonban valamely fegyverrel nem tud élni azzal rendesen visszaél. Innen van az, hogy azon egyének, kik a falukban az iskolaszéki tagok sorába nem intelligenciájuknál fogva, hanem csak szükségből jutnak be, mert a tagok létszáma meg van állapítva — legtöbbször a tanügynek és a tanítónak nem támogatói, hanem ellenségei lesznek s míg egyfelől ártnak az ügynek, addig másfelől rontják a tanítónak tekintélyét és dehonosztatják állását.

4. A z egymás iránti szeretetlenség. Súlyos vád ez, mely a szavakban ajkainról elröppent, de ki kellett mondanom, mert tények igazolják. Régi dolog az már, hogy az ember az embernek legnagyobb ellensége. Az úgynevezett kenyérrigység meg van minden társadalmi osztályban, de talán egyikben sem nagyobb mértékben, mint a tanítói karban. Egymás hátán, egymás rovasára akarunk nagyra nőni s ezen törekvésünk által éppen az ellenkezőt, t. i. azt érjük el, hogy mindnyájan törpék maradunk. Hiszen ha mi nem becsüljük egymást, más miért becsülne minket. Ezen szeretetlenségeket sok helyen számos alkalommal tapasztalhatják egymásközt is, de különösen észlelhetjük azok részéről, kik a sors kedvezése folytán sorainkból magasabbra emelkedtek. Az ilyenek különösen azok, kik a tanítói állást legjobban kicsinylik, legjobban lenézik. De nem folytatom s az eddig mondottakhoz még csak annyit tesztek, hogy a 4-ik pont alatt felhozott körülmény egyik lényeges oka a tanítók kedvezőtlen társadalmi helyzetének.

A fentebbi pontok alatt felsorolt körülmé-

nyek lennének szerény nézetem szerint azon okok, melyek a tanítók ez időszakos társadalmi helyzetének előidézői. Ezek szerint a tanítókat karban gyökereznek, szerint azok kivül keresendők. Amazok megszüntetése hatalmunkban áll, ezek elcáfolását kérhetjük, kívánhatjuk.

Az elsőt elérhetjük azáltal, ha a mostoha viszonyok dacára is hivatottsággal, készséggel és lelkiismeretes pontossággal teljesítjük kötelességeinket, s hogy ezt tehesük, haladjunk a korral, műveljük lelkünket és tanuljunk, és ismét csak tanuljunk, hogy idővel rólunk is elmondhassák azt, a mit eddig csak a papokról mondtak: a jó tanító holtig tanul.

Ápoljunk kebelünkben és egymás között a kartársi szeretetet, ezen szép erényt, — hiszen a szeretet melege nekünk, gyengéknek van leginkább szükségünk, kik oly sok oldalról ki vagyunk téve a viszonyok mostohaságainak.

Egymásnak csak egymás által ismert hibáit ne vigyük mindjárt a piacra, ne üssük mindjárt dobra és ne dobjunk martalékkal a kárörvendő közönség elébe, hanem szeretettel és jóindulattal tárjuk fel azokat egymásközt és gyógyítgassuk tehetségünk szerint. A szívnek meleg belsejéből eredő szavak mindig megtalálják a szívhez vezető utat.

És ha ilyen értelemben járunk el, ha a mi munkánkat a hivatottság a pontosság, a jórátörkés, az előhaladás és a meleg kartársi szeretet fogják ékesíteni és gyámolítani, akkor, és csak akkor lehet reményünk, hogy kedvezőtlen társadalmi helyzetünk rajtunk kívül eső okai is meg fognak szűnni.

Addig is tartjuk felszínen ügyünket az illdomosság határain belül tárjuk fel sebeinket, kérjünk, könyörögjünk, zörgessünk, de tegyük mind ezt a legfőbb tanítói erény: a türelem útmutatása mellett; akkor talán a türelem, ha nem is nekünk, de legalább az utánunk következőknek rózsákat terem és meg fog változni ama régi közmondás: Quem dii oderunt.

Ugy legyen!

Lakatos Mihály.

TANÜGY.*)

Elnöki megnyitó beszéd.

Tartotta Csik-zer Peto elnök a csikmegyei tanító-egyesület csiki járáskörének 1891 évi november hó 21-én Csik-Delnén tartott közgyűlésén.

Kedves Pályatársak!

Mélyen tisztelt Uraim!

Megvallom, zengzetes és hangzatos megnyitóval ez alkalommal nem készültem, mert magam sem tudam, ha vajjon én vezetem-e a gyűlést? de mivel e helyen állok, engedjék meg, hogy a minket közlelő érdeklő problémák egyikének fejtegetésére egy kissé kitérjek.

Napjainkban a tanítók helyzetének nemcsak szellemi, de anyagi oldalával is sokat foglalkozott a kormány, a sajtó: egyfelől a nyugdíj kérdésével, másfelől a fizetésjavítással.

A tanítók két táborra oszoltak: egyik a mérsékelt, — másik rész a követelő párthoz szegődött, mely utóbbi úgyszólván, nem nyugodott meg a kormány intézkedéseiben, hanem nem tekintve körül: csaknem követelőleg lépett fel; — pedig én mindig szebbnek, nemesebbnek, sőt czélhoz vezetőbbnek tartom, ha a mérsékelttel tartva, haladunk czélunk megoldása, megvalósítása felé.

Nem akarom magamat illúziókba ringatni, de azt hiszem, a gyűlés nézetét tolmácsolom akkor, midőn kimondom, hogy az idők hajnala dereng feletünk, midőn azt állítom, hogy anyagi helyzetünk napról-napra javul, mert míg egyrészt nyugdíj-ügyünk a megoldás stádiumában van, — addig a reg óhajta várt törvényjavaslat, a szabálytalanul fizetett, de még rosszabbal javadalmazott felekezeti tanítók fizetésének rendezése ügyében is mielőbb betérjesztetik; én azt hiszem, hogy ezzel neucsak a 300 forint fizetés minimuma lesz megoldva, hanem az ötödéves kor-pótlék is kilesz mondva; sőt a javaslatban egy régi bajról, fizetésünk rendetlen kiszolgáltatásának rendezéséről sem feledkezett meg kormányunk, vallás- és közoktatásügyi miniszterünk, mely kevés fizetésünk mellett sokszor kérdésessé tette helyzetünket, megélhetésünket; sokszor számtalan panaszaink folytán, kancsal szemmel néztek a hivatalokban ránk, de már most talán, ha ezen törvényjavaslat törvénynyé válik, elfogja osztalni az ebből származó aggodalmainkat. Én azért uraim, kedves pályatársaim! nem zengek diachymuszokat kormányunknak, — a tanítókat és ügyöket nemesen, egész valójában támogató vallás és közoktatásügyérünknek, de mégis elismeréssel adózom bölcs és atyai gondoskodásukért.

Mint látom, a tanítók közös óhaja, a 30 évi szolgálat megállapításában összpontosul, — de ha Uraim a statisztikai adatok nyomán ez most nem is teljesül, ne csüggedjünk el, mert Róma sem egy nap alatt épült, majd talán tíz év múltán, — el-

*) Tárgyalmas miatt késétt.

Szerk.

jön az idő, midőn nemcsak a bimbókat látjuk: de érett gyümölcsöt is ehetünk a hajtásról.

Ha Aegeus görög bölcs, ki kardját és saruját egy nagy köszikla alá rejté s csak akkor engedé fiát Theseust Athén fővárosba menni és azokat használni, ha annyira megerősödött, hogy a köszikla elmozdításával alóla azokat önérejből ki venni tudta, úgy mi is, mint Theseus szorgalma által megerősödött testben és lélekben, ha fölemelkedünk a népnevelés missziója terjesztésén, a műveltség emelésén, megfogjuk látni az ígért földjét, mert minél magasabb és általánosabb a műveltség, annál inkább meg fogja hozni számunkra a jobb anyagi és társadalmi helyzetet is.

Molnár Aladár mondá: „Megvagyok győződve arról, hogy a mily mértékben fognak a tanítók szellemi fensőbbsegek — kötelességeik példány-szerű teljesítése — és odaadó buzgóságuk által a népnevelésre hatni, azon mértékben fog a népre való befolyásuk növekedni, s azon mértékben fognak maguk iránt mind nagyobb és nagyobb anyagi és erkölcsi elismerést kivívni“.

Azonban most is zenghetjük:

„Hajnalfényét látom, pedig alig pirkad

Embereknek nyelven,

Hajnalfényét látom, bimbó fakadását

Lenn a szívek mélyén.

És túl a Nagyerdőn, hol a Gellérthegy áll,

Uj, szebb élet támad . . .

A jóságos Isten, mindenható Isten

Hallja meg imánkat . . .”

S most, midőn ez alkalommal is minket a kartársi — és a népnevelés előbbre vitele iránti meleg szeretet hozott e helyre össze, most, midőn önöket e gyűlés alkalmával fűzőzölni szerencsém van; most, midőn önöknek szívem mélyéből hosszú életet, állandó jó egészséget és e rögös pályán kitartást kívánok, a gyűlést megnyitottnak nyilvánítom.

Tanítói gyűlés.

Mélyen tisztelt Szerkesztő úr!

A csiki rk. tanító egyesület felecsiki főkkörének november hó 21-én Csik-Delnén tartott évi gyűléséről a következőket regisztrálhatom:

A gyűlést szentmise és gyakorlati tanítások előzték meg.

Ferencz József elnök megnyitó beszédében felsorolta azon intézkedéseket, melyeket részint az országos tanítógyűlés, részint az országgyűlés és a közoktatásügyi miniszter, részint pedig a közoktatási tanács, valamint más hatóságok a népnevelés ügyének felkarolása végett fogantatosítottak. Kellemes benyomást tett ránk ezen megnyitóbeszéd főképen azért, mert elnök az országos tanítógyűlésen is jelen levén annak idejében, saját tapasztalataira támaszkodva, olyan érdekes és tanulmányos dolgokat tárt fel előttünk, melyeket a saját utján nem tudtunk volna megismerni.

Ráduly Benjámín szavalt a Vörösmartynak „A szegény asszony könyve“ című költeményét, melyet a gyűlés nagytetszéssel fogadott. Hallottam főkkörünkben ezelőtt is sok szép szavazatot, de ennél szebbet nem. Részint a költemény alaki és tárgyi remek kidolgozása, részint a szaváló vonzó előadása, olyan kölcsönös hatást tettek a hallgatóra, mely harmónikus egységében a lelket a mindennapiasságból kiemelve, gyönyörrel töltötte el.

Felolvasást tartott Paláncz Sándor az ének-tanításról. A gondolat kidolgozott és nagy olvasottságról tanuskodó felolvasásában felolvasó az éneket, mint a kedélyképzés legfőbb eszközét tüntette fel. Allításait példákkal és szaktekintélyek nyilatkozataival bizonyította. Az énektanításra nézve általános elveket sorolt fel. A felolvasás minden vita nélkül helyesléssel fogadtatott s a felolvasó felkérte, hogy az énektanítás módszeréről is valamelyik következő gyűlésen felolvasást tartani sziveskedjék.

Gyakorlati tanításokat tartottak: Székely Ferencz helyi és Holló Endre szentdomokosi tanítók, melyek a megejtett bírálatok alapján teljesen sikerülteknek nyilvánítottak.

Ezután a tisztújítás tartatott meg. A gyűlés volt tisztviselőit közfelkiáltással újra megválasztotta a következő három évre.

Eszerint elnök Ferencz József, alelnök Inre János, jegyző Ferencz János, aljegyző Paláncz Sándor.

Végül a gyűlés Ráduly Benjámín indítványa folytán a gyakorlati tanításokra nézve a következő határozatot hozta: jövőben a gyűlés helyén lakó tanítók tanterem és tanerő szerint egyes osztályokban és egyes tantárgyakban tartanak gyakorlati tanítást. A gyűlésnek jogában áll a napirenden levő tantárgyak bármelyikét kijelölni a gyűlés napján és ebből köteles az illető tanító gyakorlati tanítását tartani. Vendég-tanítás nem tartatik; — azonban szabadságában áll minden tagnak új tanulmányterét vendégtanítással is bemutatni. A vendégtanítások helyett vitatételek terjesztendők elő. Egyéb keblü ügyek elintézése után a gyűlés véget ért.

Bezárólag nem hagyhatom említés nélkül az iskola-épület állapotát. Az iskola-épület igen kicsiny és sem az egészségügyi, sem pedig a pädagogiai követelményeknek nem felel meg. Ugyanis az épületben van két tanterem, melyek mindenike törpe és kicsiny. Az egyik északról jön a világosság is inkább északról jön a tanterembe.

Szükséges volna egy tágasabb és helyesebb beosztású tanteremmel ellátott iskola-épület. Jól tudom, hogy ezt első sorban az illető iskolaszéki elnök és tanító urak ohajtják és szorgalmazzák, de meglehet, hogy a község anyagi helyzete kérelmetti. Egyébiránt sem az előjáróság, sem a képviselőtestület, sem pedig az iskolaszék tagjai közül nem volt jelen senki; — igaz, hogy nem is köteles — a így a gyűlés észrevételeit az érdekeltekkel nem közölte, ennél fogva e helyen a fennebbiek ajánlom az illetők becses figyelmébe.

Ferencz János.

LEVELEZÉS.

A „Kereskedői Kör“ ünnepélyes megnyitása.

Gyergyószentmiklós, 1891. november 26.

Mint már a „Csiki Lapok“ nov. 24-iki számában jelezve volt, a gyergyószentmiklói „Kereskedői Kör“ ünnepélyes megnyitása nov. 22-én délután 6 órakor történt meg.

A kör tagjai csaknem teljes számban megjelentek az ünnepélyen, a melyet Lázár Zakariás köri elnök, talpra esett rövid beszéddel, eljenzések között megnyitott, kérve a kör tagjait a további lelkesedésre, és az új helyiséget a kereskedői kör használatába bocsátotta.

A megnyitó beszéd után Görög Joáchim örm. szertartású plebános, választmányi tag tartott szépen átdolgozott alkalmi beszédet, utalva a kereskedői kör megalakulására, annak céljaira s végül azon már is elért fényes eredményről, melyet a kör rövid élete óta magának kivívott, végül lelkiesen üdvözölve az eszmét, a körnek sokáig való s a társadalomban megillető helyet kíván.

Este 8 órakor 72 terítékű bankett volt a kör díszes társalgó termében, melyen a vidéki tagok is igen számosan vettek részt. Első felköszöntőt Görög Joáchim mondotta az elnökre; dr. Szentpétery Kristóf lelkes eljenzése között emelte poharát Görög Joáchimra, majd Puskás Alajos gyótekerőpataki plebános éltette a ház gazdáját, pénztárnokát és titkárát; még volt sok szép pohárköszöntő, s mindvégig jókedéllyel és vígsággal folyt mulatságnak éjjeli 3 órakor volt vége.

Nem lesz érdektelen befejezésül megemlítenem, hogy e fiatal, alig fél éves körnek helyi tagja 89, vidéki pedig 61 van; tagsági díj helyi tagoknak 4 frt, vidékieknek 2 frt. Összesen 18 féle politikai, szépirodalmi és kereskedelmi lap áll a tagok rendelkezésére.

Dárnok.

A háromszéki vasút műszaki bejárása.

A brassó-kézdivásárhelyi vasút műszaki bejárása múlt hó 27-én folyt le s a bevégzett mű november 30-án a közforgalomnak átadatott. A bejáró bizottság tagjai voltak: Gyöngyösi János min. tanácsos, Dobieczyky főfelügyelő, Langer felügyelő, Virányi felügyelő, Csatar egészségügyi tanácsos stb. A bizottsággal volt a megye főispánja hatálykai Potsa József, Tompa Miklós alispán. Arnoldi keresk. tanácsos, fővállalkozó; gr. Nemes János orszgy. képvis. s a háromszéki vasút elnöke, br. Szentkereszty Béla és Ugron Gábor orszgyül. képviselők s ezenkívül még számos tisztviselő a m. kir. államasutak részéről, közig. bizottsági tagok s mérnökök.

A bizottságot s a vendégeket külön vonat vitte Kézdi-Vásárhelyre a végállomásra, s útközben minden állomásonál diszkapuk, tengernyi nép s ünnepi szónoklatok várták az érkezőket. Szóval a fogadtatás teljesen méltó volt azon lelkesült örömhöz, mellyel a háromszéki nép a vasút megnyitását fogadta.

A réty-eresztevényi állomáson Rápolthy Mózes körjegyző, Nagy-Rorosnyón Zágoni Pál ev. ref. esperes, Barátoson Zonda László földbirtokos fogadta ünnepi beszédekkel a bizottságot s mindent Gyöngyösi tanácsos választotta.

A kovásznai ünnepségekről a „Székelyföld“ a következőket írja:

A nov. hó 27-re jelzett vasútmegnyitás alkalmával nagyszámu és válogatott közönség tolongott a kovásznai vasútállomásonál, Háromnegyed 12 óra előtt valami kevéssel robogott be a gyögyörten földszitett pályaudvarba az első személyszállító vonat, melynek megérkezését a megilletődött néptömeg bámuló moraja fogadta. A magasztos pillanat behatása alatt álló közönség előtt nem sokára megjelentek a megye celebritásai, a ven-

dégek és nagyon sok tekintélyes egyén, kiket szünni nem akaró lelkes „éljenek“ fogadtak. A bizottságot Gazda György birtokos fogadta rövid, de velős beszéddel, melyben köszönetet mondott a magas államnak, hogy atyai gondoskodó figyelmével székelyekre is kiterjed. Gyöngyösi min. tanácsos lelkes szavakkal felelt rá. És nemsokára eltűnt a kedves jelenet, mely a közönség szemei előtt lejátszódott. A gőzparipa egyet fűtöttentett s a vonat tovább robogott a zabolai állomás felé, hogy ott is megörvendeztesse azokat, kik a nagy napot epedő örömmel várták.

A szentkatolnai őrháznál Elekes Tivadar földbirtokos tartotta az ünnepi beszédet.

Az ünnepség sulypontja Kézdivásárhely városára esett, mely ezen alkalomra igazán páratlan ünnepélyt rendezett.

Mindazon utcák, hol a menet elvonult, valamint a piac, fel voltak lobogóva, és pedig oly pazarul, milyent kis városban alig lehet látni. A vasúti állomásonál egy néhány ezer főre menő városi és vidéki közönség volt. Ezek között nagyszámban hölgyek. A nagy tömeget rendőrök és tűzoltók tartották rendben. A peronon közepén a városi képviselőtestület és tanács, balról a tűzoltói zenekar foglalt helyet, mely utóbbi a Rákóczy induló hangjai mellett fogadta a délután 1 órakor érkezett vonatot. Itt a vendégeket Dobai János rendőrkapitány szép beszéddel üdvözölte.

Dobay beszédére Gyöngyösi János min. tan. lendületes beszédben emelte ki azon előnyöket, miket a háromszéki székely vasút a megyének s Kézdivásárhely városának biztosít; rokonszenves hangon emlékezett meg a városról, melynek régi ismerőse, s melyre mindig a legkellemben emlékezik vissza.

A beszédet követő hosszas eljenzés után a főispán bemutatja a tanács tagjait a min. tanácsosnak s ezzel kezdetét véve a bevonulás. A több mint 100 kocsiából álló kocsisor valóban impozáns látványt nyújtott. A menetet a város polgármestere nyitotta meg; a második kocsi Gyöngyösi min. tanácsos és a főispán azután a vendégeket szállító, majd meg a többi fogatok következtek. A menetet mindenütt ezernyi nép és szakadatlan üdvözlés fogadta utczáról-utczára egész a városáig, hol a bejárás hivatalos része folyt le.

Délután fél 2 órakor Arnoldi fővállalkozó által rendezett díszbejárt gyűltek össze a vendégek. — Hivatalos volt erre az egész bizottság, mérnökök, közig. biz. tagok, a városi tanács, a városi képviselő testület 3 tagja. Az igazi tüzert a pompás ebédhez a cigányzenekar adta meg. Az ebéd, mely az Unió-kerti vendéglő helyiségében folyt le s szebbnél-szebb toasztokban ugyancsak nem volt hiány. Először Potsa József főispán üritett poharat a magyar királyra, melyet a közönség ősi szép szokás szerint állva hallgatott végig. Ezután aztán egymást érték a toasztok.

Pohárköszöntőket mondottak: Potsa főispán Arnoldi fővállalkozót, Arnoldi meg Gyöngyösi miniszteri tanácsost köszöntötte fel magyarul, Bartók Károly polgármester Baross kereskedelmi miniszterre mondott szép, magvas köszöntőt. Ugron Gábor Potsa főispánra, Potsa főispán Kézdivásárhely városára, Gyásfás Győző mérnök gr. Nemes Jánosra, mint a háromszéki vasút elnökére, Kovács István ev. ref. lelkes Dobieczyky Sándor vasúti főfelügyelőre, Dobay János Gyöngyösi miniszteri tanácsosra mondottak köszöntőket.

Este fél 8 órakor a vendégek a készen álló kocsikra szálltak s kihajtottak a vasúti indóházhoz s néhány percz múlva a vonat elrohogott zeik.

LEGÚJABB.

A háromszéki vasút megnyitása.

(Távirati tudósítás)

A háromszéki vasút nov. 30-án ünnepélyesen megnyitott. Nagy ünnepélyeségek és kiállítások voltak Brassóban és Kézdivásárhelyen. Bethlen András gróf földmíveléstügyi miniszter tudomásul hozta, hogy a középeurópai vámszövetség kész. Baross Gábor kereskedelemügyi minisztert, ki a megnyitási ünnepélyen közbejött akadályok miatt nem vehetett részt, Lukács Béla a miniszteri titkár képviselte.

KÜLÖNFÉLÉK.

— Adakozás a madéfalvi emlék-alap javára. Barta Ignác helybeli kir. ügyész ur lapunk kiadó hivatalához a nevezett célra 5 frtot küldött be. Rendeltetési helyére juttatjuk. Eddigi gyűjtésünk főösszege 58 frt 36 kr. — Fogadja a nemeszervi adakozó az ügy nevében leghálásabb köszönetünket.

— Kinovezések. Gergely Andor gyószentmiklói bírói joggyakornok a csikszeredai kir. járásbíróshoz aljegyzővé, — P é t e r Árpád helyi adóhivatali gyakornok pedig ugyancsak a helybeli adóhivatalhoz VI. oszt. adótisztte nevezettek ki. Gratulálunk.

— Eljegyzés. Kozma Ede m. kir. pénzügyőri biztos f. évi november hó 26-án eljegyezte Baló Katinkát, Baló János megyei levéltárnok szép és kedves leányát. Az eljegyzés Baló János házánál — tekintettel a családot nem régen sulytó halál-estére — a legszűkebb családi körben tartatott meg, a család tagokon kívül csakis a család két bizalmasabb barátja levén az ünnepélyre meghiva. Fogadják a jegyesek őszinte szerencse kívánatainkat.

— A madéfalvi emlék ügye. A madéfalvi emlék alapot kezelő szűkebbkörű bizottság múlt hó 29-én Benedek István elnökléte alatt gyűlést tartott. A múlt ülés jegyzőkönyvének hitelesítése után Orbán Gyula olvasta fel a madéfalvi veszedelméről szóló művecskéjét. A bizottság a művet elfogadta, nyomtatását 1000 példányban elhatározta s ennek eszközzésével az elnökséget bizta meg. Orbán Gyula szerzőnek szives fáradságáért jegyzőkönyvi köszönetet szavazott. Ezután még két felhívás szövegét állapították meg s azok sokszorosítását elrendelték. Végül a szűkebbkörű bizottságba beválasztották a következőket: Barta Ignácot, Böjthy Endrét, Kis Dénest, Pál Gábort, Adorján Imrét, Haydn Hugót, Fülöp Árpádot, Bartalis Ágostont, Dr. Molnár Lászlót, Dr. Kolonics Dénest, Deák Elekot és Hazay Lászlót.

— A csendőr leszurta. Gyergyóditróban múlt hó 25-én vásár napján két csendőr Mezey István ditrói lakost büntény miatt a községházához kísérték s ott vasra akarván őt verni, ennek ellene szegült s egyik csendőrnek a szuronyát ki is kapta, mire a másik hirtelenében úgy találta őt mellbe szurni, hogy néhány percz múlva meghalt. Az illető csendőr ellen nagy volt a felháborodás, de miután a hadbírói előleges vizsgálat szemtanuk vallomása alapján kiderítette, hogy a csendőr csak kötelességét teljesítette, a kedélyek lecsillapultak, A vizsgálat tovább foly.

— Negyedik hangverseny. A csikszeredai dal-és zeneegylet 1891. december hó 5-én a Csillag vendéglő termében táncszal egybekötött hangversenyt rendez. — Belépti díj személyenként 60 kr. Gyermekek-, tanuló és katonajegy (örmestertől lefelé 30 kr. — Ezen hangversenyre az alapító és pártolótagokat két-két tiszteletjegy illeti.

— Gyilkosság bosszúból. Ifj. Péli Ferenc csikszentsimoni lakos régi haragosa Márton József ugyanodavaló lakosnak. A napokban Péli megleste Mártont s fejszével annyira megsebesítette, hogy a bántalmazott meghalt. A tettest betogták.

— A felügyelő és a jegyző. A lapunk múlt számban ily cz. alatt megjelent hírünkre vonatkozólag M. P. jegyző ur a maga igazolására F. J. felügyelőnek a következő nyilatkozatát küldte be: „Tekintetes Máté Péter urnak Gyó Tekerőpatak. Az Ön ellen f. hó 12-én használt becsmérlő nyilatkozatot ezennel ünnepélyesen visszavonom s önt, mint tisztá b e c s ü l e t e s e m b e r t — becsülöm. Mindezt Önnek igazolásul. Gyó Tekerőpatak, 1891. nov. 13. Jacobi Fülöp, Elöttünk: Ifj. Forika Agoston, Molnár Ignác, tanuk.“ — Adjuk minden további megjegyzés nélkül.

— Tűzgömb hullás. Most a Leonidák csillaghullása idejében, múlt hó 25-én, esti szürkületkor, mikor még az elsőrangú csillagok sem voltak láthatók, Gyergyó-Szentmiklóson szép tűnemény volt látható. A keleti égbolton, mintegy 50° magasságból, vastag felhőréteg mögül, lassu méltósággal akkora csóva nélküli tűzgömb hullott le, melynek átmérője a hold tányérja átmérőjének negyedrésznél jóval nagyobbak látszott; azután az égboltnak tisztás részén mintegy 20°-ot szálván lefelé, egy másik vastag felhőréteg mögött tűnt el. Ily léghövelk a ritkaságok közé tartoznak s különböző magasságokban jelennek meg a légben, hol majd lefelé jönnek, majd az ágyból kilőtt golyóként, görbe utakat futnak be, míg végül a föld színére esnek. Némelyek maguk után, mint az üstökösök, hosszú fényugarakat húznak, s minden ilyen tűzgömb a föld közelében darabokra robban szét, melyet menydörgéshez hasonló döbörgés követ. Azon tűzgömb is, melyről most írunk, szintén szétrobbanhatott, csak hogy a sűrű felhő, mely mögé ereszkedett, eltakarta a látványt s dűbörgése pedig a távolság miatt nem volt hallható.

Az ily tűzgömbök vagy légkövek néha a legtisztább termékvasból állanak. Ezek közül való azon két mázsás darab is, mely Sárosmegyében 1814-ben esett le s melyből a nemzeti muzeumban 70 kgr. súlyú darabot láthatni. A babonás nép az ily természetesen magyarázható tüneményeket nagy veszedelmek előjelének képzeli s tüzes sárkányoknak véli.

— Színészet. Mint lapunkat értesítik, Tovölgyi Béla színigazgató jól szervezett társulataival folyó deczember 5-én Gyöszentmiklóstra érkezik és előadásait meg is kezdi. Ajánljuk a színpártoló közönség figyelmébe.

— A gyöszentmiklósi „Korcsolya-egylet” közelebből tartott választmányi ülésén a szokásos Sylveszter-estély megtartását egyhangulag elhatározta. — Az estélyen többféle meglepetések is lesznek, s befejezésül a szokásos táncmulatság.

— Északi fény. A múlt hét egyik napján, kora hajnalban Gyergyó fölött, halványsárga színű északifény húzódott végig az északi égtájtól egészen a déli égtáig széles sáv alakban, mely jó hosszú ideig szép halványsárga fényt öntött szét az égbolton, aztán fokozatosan kialudt.

Csikszeredai piaci árjegyzék.

— Csikszereda november 25. —

Buza tiszta hektoliterenként 7 frt 50 kr. Buza közepes 6 frt 80 kr. Rozs 5 frt 80 kr. Árpa 4 frt 50 kr. Törökbuza 5 frt 40 kr. Zab 2 frt 25 kr. Borsó 10 frt. — kr. Lencse 15 frt. Fuszulyka 10 frt kr. — Kása 14 frt — kr. Burgonya 1 frt — kr. Marhahús (kilogrammonként) 32 kr. Sertéshús 40 kr. Borbécs hús 24 kr. Szalma (métermázsánként) 1 frt 50 kr. Széna mm. 3 frt — kr. Ókór párja 280 frt — kr. Tehén párja 140 frt — kr. Faggyúgyertya (kilogrammja) — frt 40 kr. Tűzifa kbm. (1 méter) 2 frt — kr. Malacz darabja 1 fr 50 kr. Lud — frt 80 kr. Bányás — frt — kr. Csirke párja 50 kr. 10 tojás 25 kr.

A kis lutri húzása

Brünn, 1891. november 25.

35. 83. 33. 78. 28.

2013—1891. ki.

Árverési hirdetmény.

Csikszereda város közhírré teszi, hogy a város tulajdonát képező bel-, kül- és sertés piac, valamint a marha behajtás és kompona vámszedési jog az 1892. évre folyó év deczember 3-án d. u. 2 órakor a városházánál nyílt árverésen a leg-többet ígérőnek szóbeli vagy zárt ajánlat mellett kiadatik.

A kikiáltási ára a belpiacz vámnak 1700 frt, a külpiacznak 1900 frt, a sertés piacnak 25 frt marhabehajtásnak 750 frt, a komponavámnak 20 frt a kikiáltási árnak 10 %-a az árverező által bánatpénzül leteendő, ugyszintén a zártajánlatok is azzal láthatók el. (3—3)

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt a városi tanácsnál megtekinthetők.

Csikszereda, 1891. november hó 12-én.

A városi tanács.

Sz. 34043—1891

I.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

A székelyudvarhelyi m. kir. pénzügyigazgatóság kerületéhez tartozó alább megnevezett községek területén az ugyanott kitett kikiáltási árak mellett és az ott kitett időben a bor és hús, valamint a cukor és sör után fizetendő fogyasztási adó beszedési jog az 1892. évi január 1-től 1892 évi deczember 31-ig terjedő időre, esetleg feltételeken az 1893. és 1894. évekre is az igazgatóság I. ügyosztályában tartandó nyilvános árverés útján haszonbérbe adatik.

Folyó sz.	A község neve	Kikiáltási ár										Árverési határidő		
		Bor		Hús		Cukor		Sör		Összesen		I. árverés	II. árverés	III. árverés
		frt	kr	frt	kr	frt	kr	frt	kr	frt	kr			
1	Darva	107	30	107	04	56	94	18	90	290	18	1891. deczember hó 3-án délelőtt 9 órakor.	1891. deczember hó 4-én délelőtt 9 órakor.	1891. deczember hó 5-én délelőtt 9 órakor.
2	Csik-Várdotfalva	80	23	139	12	126	12	45	—	390	47			
3	Csik-Gyimesbükk	110	81	205	28	182	88	15	—	513	97			
4	Csik-Tusnád	269	42	245	34	223	26	122	37	860	39			
5	Csik-Szentgyörgy és Bánkfalva	76	53	131	13	137	13	3	75	348	54			
6	Csik-Pálfalva	25	73	49	44	—	—	—	—	75	17			
7	Csik-Mondszept	28	75	51	92	—	—	—	—	80	67			
8	Csik-Menaság	34	95	146	57	30	63	—	—	212	13			
9	Kászon Ujfalu	83	84	117	49	38	16	—	—	239	49			
10	K.-Altiz, K.-Feltiz és Impér	97	65	233	59	167	49	38	25	536	98			
11	Felső Sőfalva	54	14	33	03	40	91	10	50	138	58			
12	Homorod-Zsombor	121	50	31	56	76	32	24	09	253	47			
13	H.-Oklánd, Ujfalu és Karácsonfalva	261	90	305	04	144	96	78	30	790	20			

M. kir. pénzügyigazgatóság Székely-Udvarhelytt, 1891. november 19.

REINBOLD.

Ny. Györgyakab Márton gyorsajtóján Csik-Szereda. 1891.

Sz. 34044—1891. I.

Árverési hirdetés.

A székelyudvarhelyi m. kir. pénzügyigazgatóság részéről közhírré tétetik, hogy a kerületében fekvő, alább megnevezett községek területén, az ugyanott kitett kikiáltási árak mellett és ott kitett időben a pénzügyigazgatóság I. ügyosztályában megtartandó nyilvános árverésen

a) a szesz italoknak kimérése és kismértékben való elárúsítása után fizetendő italmérési adó beszedési joga 1892. január 1-től 1892. deczember 31-ig feltétlenül, 1893. és 1894. évre a felmondási jog fenntartásául, esetleg feltétlenül is, vagy

b) a kizárólagos italmérési jogosultság s ezzel együtt az italmérési jövedékről szóló törvény végrehajtása iránt 1889. évi 33,450. p. ü. sz. alatt kiadott útasítás 131. §-ának V. pontja szerinti korlátok között gyakorolható kismértékben való elárúsítás után járó italmérési adó beszedési joga kizárólag 1892. január 1-től, 1892. deczember 31-ig haszonbérbe adatik.

Folyó sz.	A község neve	Kikiáltási ár				Árverési határidő		
		adóbeszedés		kizárólagos		I.	II.	III.
		a)	b)	jogosultság	jogosultság			
frt	kr	frt	kr	frt	kr	frt	kr	
1	Csöb	143	50	152	50	1891. deczember hó 7-én délelőtt 9 óra	Deczember hó 9-én délelőtt 9 óra	Deczember 10-én délelőtt 9 óra
2	Szent-Mihály	501	—	521	—			
3	Atyla	1270	—	1300	—			
4	Korond	4849	95	4909	95			
5	Alsó Sőfalva	2560	—	2600	—			
6	Kobátfalva	504	—	514	—			
7	Magyar-Zsákok	330	—	350	—			
8	Benczéd	121	50	131	50			
9	Éted	1599	25	1639	25			
10	Énlaka	229	50	249	50			
11	Küsmöd	465	—	485	—	Deczember 11-én délelőtt 9 óra.	Deczember 12-én délelőtt 9 órakor	Deczember 14-én délelőtt 9 órakor
12	Siklód	635	—	665	—			
13	Kápolnás-Oláhfalva	1422	—	1452	—			
14	Bene	1306	32	1326	32			
15	Gyepes	390	—	400	—			
16	H.-Keményfalva	440	—	450	—			
17	Malomfalva	304	50	324	50			
18	Oczfalva	114	60	124	60			
19	Fancsal	138	—	148	—			
20	Győ Csomafalva	2540	—	2600	—			

M. kir. pénzügyigazgatóság Sz.-Udvarhely, 1891. nov. 19.

REINBOLD.